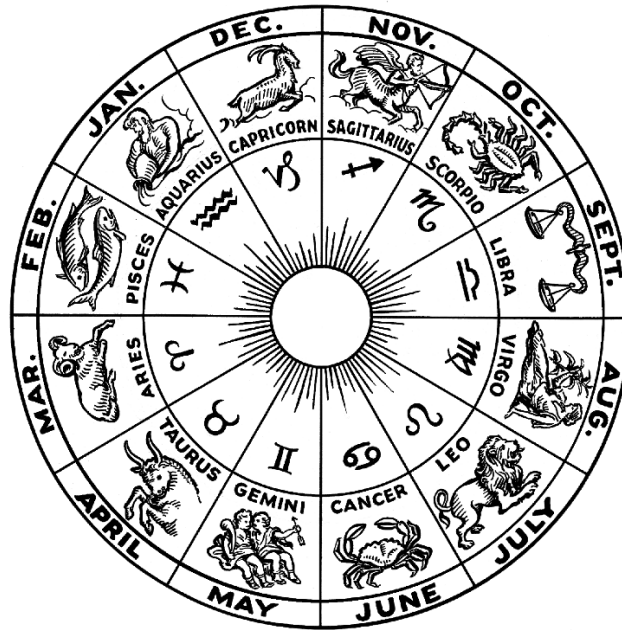

Kronik

I Weekendavisens kultursektion den 14. marts 2025 under rubrikken "Spurgt" interviewer Poul Pilgaard Johnsen erhvervsastrolog Pernille Bøge i anledning af hendes aktuelle bog *Ledestjerner, Din guide til karrieren i et astrologisk perspektiv*.

Interviewet giver anledning til nogle kommentarer, især hvad angår de spørgsmål, hvor Pernille Bøge henviser til andre astrologer for svar.

Det første spørgsmål drejer sig om, at ændringer i jordens rotationsakse fra antikken til i dag betyder, at der ikke længere er overensstemmelse mellem stjernetegnene og de synlige stjernebilleder på himlen, som tegnene oprindeligt blev opkaldt efter.

Det er en af de hyppigste indvendinger mod astrologien, men den er også relativt let at imødegå. Svaret ligger allerede indlejret i spørgsmålet, idet *stjernetegnene* ganske rigtigt er navngivet efter *stjernebillederne*, som stjernetegnene (eller mere rigtigt soltegnene) på tidspunktet for navngivningen nogenlunde stemte overens med astronomisk. For cirka 2.500 år siden inddelte babylonierne det bælte, hvori vi ser solen vandre hen over himlen i løbet af året (ekliptika) i 12 dele á 30 grader, det vi kalder stjernetegn. Denne inddeling kalder vi også for dyrekredsen eller zodiakken, og den benyttes som referencepunkt af både astronomer og astrologer. Babylonerne navngav stjernetegnene efter de stjernekonstellationer, der sådan cirka lå bag de lige store dele af dyrekredsen på det tidspunkt. Konstellationernes udstrækning kan man ikke fastslå på nogen meningsfuld måde. I mellemtiden har præcessionen sørget for, at stjernekonstellationerne er drevet baglæns i forhold til dyrekredsen, hvilket foregår med en hastighed på cirka 2.100 år pr. tegn. Der er altså ikke længere overensstemmelse mellem konstellationer og tegn. Det har blot ingen astrologisk betydning, da dyrekredsen er låst fast omkring de fire kardinale punkter, forårsjævndøgn, sommarsolhverv, efterårsjævndøgn og vintersolhverv.

Forårsjævnøgnet er astrologisk (og i øvrigt også astronomisk) defineret ved solens ankomst til 0 grader Vædder i dyrekredsen. Årets gang er en af de grundlæggende tolkningsfaktorer i et horoskop, hvilket man kan forvisse sig om ved at dykke lidt dybere ned i den astrologiske tradition.

I naturlig forlængelse af dette spørgsmål følger en undren over, at stjernebilleder med tusinder af lysår mellem stjernerne skulle have indflydelse på mennesker.

Det har stjernerne heller ikke. Det er, som ovenfor beskrevet, *stjernetegnene*, det drejer sig om, og de burde rettelig hedde soltegn, da det er solens tilsyneladende årlige bevægelse, der danner basis for dyrekredsen.

Men det er da mærkeligt, at astrologien virker, i hvert fald i et Newtonsk univers baseret på kausalitet. Og sådan kan man da heller ikke anskue det.

Det er vanskeligt at forklare, hvordan og hvorfor astrologi virker, men et af de mere fascinerende forsøg er den schweiziske psykiater, psykolog, ja faktisk polyhistor, Carl Gustav Jungs teori om synkronicitet, som han udviklede sammen med Wolfgang Pauli, teoretisk fysiker og nobelprismodtager i 1945 for sit udelukkelsesprincip. Denne teori føjer et fjerde ben til sammenhængen mellem energi, kausalitet og rum-tid kontinuum i den klassiske (Newtonske) fysik, nemlig synkronicitet, der kan defineres som en sammenhæng uden kausalitet. Ikke i stedet for kausalitet, men som komplement.

Det er interessant, at det var en fysiker af Paulis kaliber, der deltog i dette arbejde, da det jo netop, som Pernille Bøge anfører, trækker en parallel mellem astrologi og kvantefysik.

Afslutningsvis vil jeg knytte et par kommentarer til PPJ's omtale af et stort forsøg fra London, der angiveligt afkræfter enhver sammenhæng mellem fødselsøjeblikket og videre liv.

Jeg kender ikke detaljerne i dette forsøg, men næsten alle forsøg af denne slags lider under en række mangler, der skyldes de notoriske vanskeligheder, studier af menneskers opførsel frembyder. Ydermere skriver PPJ, at astrologer hævder at kunne forudsige f.eks. intelligenskvotient og civilstand, og det er en stråmand. Horoskopet kan ikke sige noget definitivt om disse og andre ting som køn, race, seksuel orientering med meget mere.

Videnskabelige undersøgelser af astrologi løber ind i de samme udfordringer, som undersøgelser indenfor psykologi, sociologi og lignende fag gør, nemlig, at man oftest stiller de forkerte spørgsmål og drager konklusioner baseret på gennemsnitsmennesker, som ikke findes. Det enkelte menneskes valg, livsomstændigheder og muligheder er afgørende for, hvordan livet former sig. Altid med baggrund i hele det enkelte menneskes horoskop og ikke i de enkeltdele, næsten alle forsøg deler det op i. Man kan kun meget vanskeligt skille et horoskop ad på den måde, og det gør det naturligvis særdeles svært at påvise sammenhænge.

I forbindelse med fremkomsten af AI og dermed muligheden for at behandle meget store datasæt kan der dog være lys for enden af tunnelen. Nye forsøg, der netop fokuserer på det enkelte menneske, hvor nøgleord (adjektiver) nævnt i biografier om kendte mennesker maskinelt sammenholdes med nøgleord, der kan udledes af deres respektive horoskoper

baseret på cirka 5.000 astrologiske faktorer (et horoskop er meget mere end blot soltegnet, og de 5.000 faktorer er stadig ikke udtømmende) viser meget lovende resultater. Det er den canadiske matematiker, statistiker og astrolog, Vincent Godbout, der er hovedmand bag disse undersøgelser, der er blevet offentliggjort og diskuteret i flere numre af "Correlation, *The Astrological Association Journal of Research in Astrology*".

Henrik Bisbo

D.F.Astrol.S